

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 125/03-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. júna 2003 predbežne prerokoval sťažnosť M. S., bytom K., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I sp. zn. 29 Cb 681/01 (pôvodne 1 Rob 861/01) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 11. februára 2003 doručené podanie M. S. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom K., označené ako „Sťažnosť na porušenie ust. článku 48 ods. 2 Ústavy SR“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ podal 18. mája 2001 Okresnému súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) žalobu, ktorou sa domáhal, aby okresný súd uložil žalovanému J. K. – Ropeko, K., povinnosť zaplatiť sumu 29 037,-- Sk s prísl. z titulu nezaplatenia faktúry za výrobu a montáž nádrže záchytnej vane.

Okresný súd vydal 11. júla 2001 platobný rozkaz č. k. 1 Rob 861/01-12, v ktorom žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcovi (sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom) náklady spojené s vykonaním zámočníckych prác. Voči platobnému rozkazu podal v zákonnej lehote žalovaný odpor. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti tvrdil, že k podanému odporu sa vyjadril 9. októbra 2001 a od označeného dátumu okresný súd vo veci nekonal. Dňa 24. januára 2003 podal preto predsedovi okresného súdu sťažnosť podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov, ktorou namietal prietahy v konaní a žiadal, aby súd vo veci konal.

Na základe uvedených skutočností a s poukazom, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 1 Rob 861/01 dochádza k porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd rozhodol nálezom:

„Základné právo sťažovateľa M. S. na prerokovanie a rozhodnutie vo veci bez zbytočných prietahov upravené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I sp. zn. 1 Rob 861/01 bolo porušené.

Prikazuje sa, aby Okresný súd Košice I pod sp. zn. 1 Rob 861/01 konal.

Súd priznáva sťažovateľovi podľa článku 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky finančné zadosťučinenie vo výške 20 000,- Sk.

Súd priznáva odmenu a náhradu hotových výdavkov právnomu zástupcovi sťažovateľa, ktoré budú vyčíslené neskoršie.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) s účinnosťou od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených buď v ústave, alebo v medzinárodnej zmluve o ľudských právach, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky

č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Ústavný súd zobral do úvahy predovšetkým skutočnosť, že hoci sťažovateľ namietal viaceré procesné pochybenia okresného súdu, predmetom konania pred ústavným súdom sa stala iba uplatnená námietka porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd pri prerokovaní sťažnosti zistil, že v čase jej podania už vec pôvodne vedená na okresnom súde pod sp. zn. 1 Rob 861/01 bola po podanom odpore zaevidovaná pod sp. zn. 29 Cb 681/01.

V konaní, ktorého dĺžku označil sťažovateľ za neprimeranú, a preto porušujúcu právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ide o obchodnú vec, v ktorej bolo možné podľa § 172 Občianskeho súdneho poriadku vydať platobný rozkaz. Sťažovateľ podal žalobu okresnému súdu 18. mája 2001 a domáhal sa ňou vydania platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy 29 037,-- Sk s prísl. žalovaným za vykonané zámočnícke práce. Okresný súd žalobu zapísal do registra Rob pod sp. zn. 1 Rob 861/01. Výzvou z 29. mája 2001 (ktorú žalobca prevzal 7. júna 2001) vyzval okresný súd žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 1 450,-- Sk. Súdny poplatok bol zaplatený 22. júna 2001 a následne 11. júla 2001 bol vo veci vydaný platobný rozkaz, ktorý bol žalobcovi doručený 27. júla 2001 a žalovanému 25. júla 2001. Proti platobnému rozkazu podal v zákonnej lehote žalovaný odpor. Tento bol zaslaný 10. septembra 2001 žalobcovi na vyjadrenie. Žalobca svoje vyjadrenie doručil súdu 9. októbra 2001. Dňa 12. októbra 2001 bol spis zaevidovaný v registri Cb pod sp. zn. 29 Cb 681/01.

Z listu okresného súdu Spr. 698/03 z 22. mája 2003 vyplynulo, že vo veci bolo po sťažnosti podanej sťažovateľom predsedovi okresného súdu 24. januára 2003 vytýčené pojednávanie konajúcim sudcom na 28. február 2003, o čom sťažovateľ musel mať v čase

podania sťažnosti ústavnému súdu vedomosť, keďže predvolanie na toto pojednávanie prevzal 7. februára 2003. Na uvedenom pojednávaní bolo vo veci meritórne rozhodnuté. Rozhodnutie č. k. 29 Cb 681/01-25 bolo účastníkom konania pred okresným súdom doručené 9. apríla 2003 a právoplatným sa stalo 25. apríla 2003.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zobral ústavný súd do úvahy ako celkovú dĺžku konania, tak aj postup okresného súdu vo veci sťažovateľa a zistil, že ani jedno a ani druhé kritérium v okolnostiach prípadu nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietahov v súdnom konaní sp. zn. 29 Cb 681/01 (pôvodne sp. zn. 1 Rob 861/01). Celkovú dĺžku konania od podania návrhu 18. mája 2001 do vydania meritórneho rozhodnutia vo veci 28. februára 2003 nemožno považovať za prejav takej nečinnosti, ktorá by odôvodňovala vyslovenie záveru o zbytočných prietahoch v konaní. Ústavný súd už ustálil, že „celková dĺžka konania v spojení s charakterom veci môžu byť dôvodom na odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti“ (III. ÚS 102/02). V danom prípade zobral ústavný súd do úvahy aj skutočnosť, že konanie vo veci sťažovateľa bolo už v čase predbežného prerokovania jeho sťažnosti právoplatne ukončené, v dôsledku čoho intenzita jeho záujmu o ďalšie konanie pred ústavným súdom bola oslabená, takže na výzvu ústavného súdu z 3. júna 2003, či za týchto okolností trvá na ďalšom konaní ústavného súdu, už ani nereagoval.

Na základe uvedených skutočností a berúc do úvahy stav konania o veci sťažovateľa pred okresným súdom ústavný súd sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. júna 2003